RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 82.079 van 13 augustus 1999
in de zaak A. 80.645/X-8797.

In zake : 1. Diamentinoi CORREIA de ALMEIDA,
2. Fernand DE BLOEM,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat J. BLANCKE,
kantoor houdende te 3080 TERVUREN,
Puttestraat 78

tegen :

1. de gemeente HOEILAART,
2. het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat M. van DIEVOET,
kantoor houdende te 1000 BRUSSEL,
Koningsstraat 15.

D E R A A D V A N S T A T E, Xe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Diamentinoi CORREIA de ALMEIDA en Fernand DE BLOEM op 12 oktober 1998 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van :

1. het besluit van 18 mei 1998 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening houdende goedkeuring van het wijzigingsplan van het bijzonder plan van aanleg "Kern" genaamd van de gemeente Hoeilaart, bestaande uit een plan van de bestaande toestand, een bestemmingsplan, stedenbouwkundige voorschriften en een onteigeningsplan met onteigeningstabel, tot wijziging van het bij koninklijk besluit van 5 juni 1956 goedgekeurd bijzonder plan van aanleg "Kern" genaamd, van de gemeente Hoeilaart, met uitsluiting van de met een blauwe rand omzoomde delen van het onteigeningsplan en de met een blauwe rand omzoomde

teksten van de onteigeningstabel, bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 5 augustus 1998;

2. "voorzover als nodig" het gemeenteraadsbesluit van 3 juli 1997 houdende de definitieve goedkeuring van voormeld bijzonder plan van aanleg "Kern";
3. het besluit van 18 mei 1998 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening houdende goedkeuring van het bijzonder plan van aanleg "Vandenbroeckstraat" van de gemeente Hoeilaart, bestaande uit een plan van de bestaande toestand, een bestemmingsplan, een onteigeningsplan met onteigeningstabel en stedenbouwkundige voorschriften, met uitsluiting van het met een blauwe rand omzoomde deel van het onteigeningsplan en van de met een blauwe rand omzoomde tekst van het onteigeningsplan, bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 11 augustus 1998
4. en "voorzover als nodig" het gemeenteraadsbesluit van 3 juli 1997 houdende de definitieve goedkeuring van voormeld bijzonder plan van aanleg "Vandenbroeckstraat";

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota’s van de verwerende partijen;

Gezien het verslag opgemaakt door Adjunct-auditeur C. BAMPS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 22 april 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 19 mei 1999;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat J. BLANCKE, die verschijnt voor verzoekers, van Advocaat E. BOYDENS, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van Advocaat M. van DIEVOET, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur C. BAMPS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 90, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State vereiste advies van de Auditeur-generaal;

Overwegende dat uit de gegevens van de zaak blijkt dat beide verzoekers woonachtig zijn aan de Overijse Steenweg, respectievelijk nrs. 26 en 28 b 1; dat hun panden uitsluitend gelegen zijn in het gebied van het bijzonder plan van aanleg "Kern", en niet binnen het gebied van het bijzonder plan van aanleg "Vandenbroeckstraat"; dat verzoekers niet aangeven waarin hun belang is gelegen bij de gevraagde schorsing van de tenuitvoerlegging van laatstgenoemd bijzonder plan van aanleg; dat het loutere feit dat, zoals verzoekers stellen, er een "binding" is tussen beide bijzondere plannen van aanleg en de procedure ervan gelijktijdig is verlopen niet volstaat om te doen blijken van een rechtstreeks, zeker en persoonlijk belang bij de schorsing van de tenuitvoerlegging van dit bijzonder plan van aanleg; dat ambtshalve moet worden vastgesteld dat de vordering tot schorsing wat het derde en het vierde bestreden besluit betreft, niet ontvankelijk is;

Overwegende dat verzoekers "voorzover als nodig" de schorsing vorderen van het besluit van 3 juli 1997 van de gemeenteraad van Hoeilaart waarbij het bijzonder plan van aanleg "Kern" met bijhorend onteigeningsplan definitief wordt aangenomen;

Overwegende dat artikel 8, tweede lid, 3°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kortgeding voor de Raad van State, voorschrijft, hetgeen overigens de rechten van verdediging vergen, dat het voorwerp van de vordering tot schorsing door de verzoekende partij zelf in haar verzoekschrift wordt bepaald; dat verzoekers, door de wijze waarop zij het voorwerp van het beroep formuleren, met name "voorzover als nodig", in strijd met dit voorschrift, het aan de Raad van State overlaten het uiteindelijk voorwerp van de vordering te bepalen; dat de vordering ten aanzien van het tweede bestreden besluit niet ontvankelijk is;

Overwegende dat de eerste verwerende partij opwerpt dat de vordering ten aanzien van het eerste bestreden besluit niet ontvankelijk is wegens laattijdigheid, nu de vordering tot schorsing en het annulatieberoep werden verzonden op 12 oktober 1998 terwijl het bijzonder plan van aanleg "Kern" werd bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 5 augustus 1998, dat de kennisgeving van het ministerieel goedkeuringsbesluit door de gemeente op 3 september 1998 niets terzake doet, gezien dit besluit algemeen bekend werd door bekendmaking in het Belgisch Staatsblad;

Overwegende dat artikel 21, vijfde en zesde lid, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, bepaalt :

> "Het plan treedt in werking 15 dagen na de bekendmaking van het besluit tot goedkeuring bij uittreksel in het Belgisch Staatsblad.

Binnen dezelfde termijn zendt de gouverneur een afdruk van het plan aan de gemeente of gemeenten, eventueel aan de betrokken vereniging van gemeenten";

Overwegende dat het besluit van 18 mei 1998 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, houdende goedkeuring van het wijzigingsplan van het bijzonder plan van aanleg "Kern" genaamd, in het Belgisch Staatsblad van 5 augustus 1998 werd bekendgemaakt; dat het plan op 3 september 1998 ten gemeentehuize van de gemeente Hoeilaart ter inzage werd neergelegd; dat de vordering minder dan 60 dagen later werd ingesteld; dat de door de eerste verwerende partij opgeworpen exceptie van laattijdigheid juridische grondslag mist;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat, wat de eerste door voornoemd artikel 17, § 2, gestelde voorwaarde betreft, verzoekers in een vierde middel de schending aanvoeren van artikel 14, eerste lid, 2°, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, doordat in het bijzonder plan van aanleg "Kern" diverse delen slechts na het opmaken van een inrichtingsplan kunnen bebouwd worden, terwijl een bijzonder plan van aanleg een gedetailleerde bestemming moet bepalen; dat verzoekers dit middel toelichten als volgt :

"Overeenkomstig artikel 14, eerste lid, 2˚, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, geeft een B.P.A. de gedetailleerde bestemming van het betrokken gebied aan.

Te dezen wordt in het B.P.A. "Kern" voor diverse gebiedsdelen geen gedetailleerde bestemming gegeven. Zo wordt voor de "zone met gemengde bestemming C" en de "zone voor wonen A", de "zone voor wonen B" bepaalt dat elke concrete inrichting slechts aan de hand van een "inrichtingsplan" voor de hele zone kan gebeuren.

In artikel 1.10 van de stedenbouwkundige voorschriften wordt gesteld dat bouwtoelatingen voor de betreffende zones slechts kunnen worden vergund na voorafgaandelijke goedkeuring van een dergelijk inrichtingsplan door de gemeenteraad en de door de gemachtigde ambtenaar, tenzij andersluidende bepalingen in de bijzondere voorschriften (noot : in de voormelde zones voor wonen is géén goedkeuring van de gemachtigde ambtenaar vereist).

Zo'n inrichtingsplan hoort te worden ondertekend door alle eigenaars van de percelen binnen de zone.

In het inrichtingsplan hoort gedetailleerd te worden bepaald wat waar kan worden gebouwd.

Een zone met inrichtingsplan ontbeert dan ook de vereiste gedetailleerde bestemming die in een B.P.A. moet worden vastgelegd.

Het is de verzoekende partijen, en de andere belanghebbenden, totaal onduidelijk wat en waar precies in deze zone's zal worden verwezenlijkt. Wel is reeds in (zeer) algemene termen bepaald welke bestemmingen zijn toegelaten. De variaties binnen zo'n inrichtingsplan zijn echter zeer verregaand. De 'zones voor wonen A en B' zijn daar het voorbeeld van. Talrijke combinaties en bouwwijzen zijn mogelijk. De 'voorbeelden' in de stedenbouwkundige voorschriften zijn daar een genoegzaam bewijs van.

Naar verzoekers' oordeel is zo'n zone dan ook onvoldoende gespecificeerd om als 'gedetailleerde bestemming' te kunnen doorgaan (schending van artikel 14).

Deze vaagheid is des te nefast nu bij het vaststellen van een inrichtingsplan géén openbaar onderzoek is opgelegd. Het bezwaarrecht van de verzoekende partijen wordt hierdoor ondermijnd (medeschending van artikel 19).

Het systeem van een 'inrichtingsplan' staat ook haaks op de decretaal bepaalde vergunningsprocedure vermits bouwvergunningen binnen een B.P.A. mede afhankelijk worden van een gemeenteraadsbeslissing of een advies van de gemachtigde ambtenaar (medeschending van artikel 44)";

Overwegende dat de eerste verwerende partij antwoordt dat de lezing van het bijzonder plan van aanleg "Kern" en de bijhorende stedenbouwkundige voorschriften duidelijk aantonen dat een gedetailleerde bestemming wordt gegeven aan het gebied, waarvan enkel de inrichting in welbepaalde zones dient te gebeuren aan de hand van een inrichtingsplan voor de gehele zone, maar volgens de bepalingen van het bijzonder plan van aanleg;

Overwegende dat de tweede verwerende partij antwoordt dat het bijzonder plan van aanleg "Kern" niet afwijkt van de bestemming "woongebied" die in het gewestplan is voorzien, maar er integendeel een uitwerking en verdere detaillering van vormt, dat de voorgestelde werkwijze van trapsgewijze ordening middels een inrichtingsplan is ingegeven door een streven naar een zekere mate van flexibiliteit en kwaliteit, dat er een specifieke procedure wordt voorzien (openbare gemeenteraadsbeslissing) teneinde te vermijden dat de besluitvorming in een besloten kring zou verlopen, dat men deze werkwijze "overlegstedenbouw" zou kunnen noemen, daar er rekening wordt gehouden met de visie van de bouwheer, dat verzoekers onterecht stellen dat bij het vaststellen van een inrichtingsplan geen openbaar onderzoek is opgelegd, waardoor hun bezwaarrecht zou worden ondermijnd, vermits zij "tijdens het openbaar onderzoek kunnen kennis nemen van het voornemen en (...) derhalve ingelicht (werden) over de wijze van getrapte detaillering";

Overwegende dat artikel 14 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, bepaalt wat volgt :

"Het bijzonder plan van aanleg geeft voor het deel van het gemeentelijk grondgebied aan :
1° de bestaande toestand;

2° de gedetailleerde bestemming van de in sub 2° van artikel 13 bedoelde gebiedsdelen;
3° het tracé van alle in het bestaande verkeerswegennet te brengen wijzigingen;
4° de voorschriften betreffende de plaatsing, de grootte en de welstand van de gebouwen en afsluitingen, alsmede die betreffende de binnenplaatsen en tuinen.
Het kan bovendien bevatten :
5° de voorschriften betreffende het aanleggen en uitrusten van de wegen, de bouwvrije stroken en de beplantingen;
6° de plaatsen die bestemd worden voor het aanleggen van groene ruimten, bosreservaten, sportvelden en begraafplaatsen, alsmede voor openbare gebouwen en voor monumenten;
7° indien een ruilverkaveling of herverkaveling nodig blijkt, de grenzen van de nieuwe kavels, onder vermelding dat die grenzen door het schepencollege kunnen worden gewijzigd met goedkeuring van de Vlaamse regering.
De hierboven opgesomde voorschriften kunnen eigendomsbeperkingen inhouden, met inbegrip van bouwverbod.
Wanneer een streek-, gewest- of algemeen plan van aanleg bestaat, richt het bijzonder plan van aanleg zich naar de aanwijzingen en bepalingen ervan, en vult ze aan. Het kan er desnoods van afwijken.
De goedkeuring van het bijzonder plan van aanleg door de Vlaamse regering ontheft de gemeente van alle andere wettelijke formaliteiten inzake rooiplannen";

Overwegende dat uit voormelde bepalingen van artikel 14 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening volgt dat een bijzonder plan van aanleg ertoe strekt voor het ganse beheersgebied ervan een gedetailleerde bestemming vast te leggen, met inbegrip van de voorschriften betreffende de plaatsing, de grootte en de welstand van de gebouwen en afsluitingen, de binnenplaatsen en tuinen;

Overwegende dat in casu artikel 2.11.0. van de stedenbouwkundige voorschriften van het bijzonder plan van aanleg "Kern" voor de "zone voor wonen A" bepaalt dat "elke concrete inrichting binnen deze zone dient te gebeuren aan de hand van een inrichtingsplan voor de gehele zone, volgens de bepalingen van art. 1.10."; dat artikel 2.12.0. van dezelfde steden-

bouwkundige voorschriften voor de "zone voor wonen B", en artikel 2.7.0. voor de "zone met gemengde bestemming C", eenzelfde bepaling bevatten;

Overwegende dat artikel 1.10. van de stedenbouwkundige voorschriften, waarnaar in voornoemde artikelen 2.11.0, 2.12.0., en 2.7.0., wordt verwezen, bepaalt wat volgt :

> "art. 1.10. inrichtingsplan
> Voor de verwezenlijking van bouwprogramma's in sommige gebieden uit dit BPA wordt voorafgaandelijk een inrichtingsplan geëist, volgens de bijzondere bepalingen per zone.
> Bouwtoelatingen voor de betreffende zones kunnen slechts worden vergund na voorafgaandelijke goedkeuring van een dergelijk inrichtingsplan door de gemeenteraad en door de gemachtigde ambtenaar van het bestuur bevoegd voor de stedenbouw en de ruimtelijke ordening, tenzij andersluidende bepalingen in de bijzondere voorschriften.
> Het College van Burgemeester en Schepenen behoudt zich het recht voor elk ontwerp van inrichtingsplan te onderwerpen aan een adviescommissie, die voorstellen of bezwaren kan uitbrengen.
> (...)
> Het inrichtingsplan geeft een volledig inzicht in de geplande ontwikkeling (verkaveling, bestemmingen, bebouwing, aanleg openbare ruimte, groenaanleg, verhardingen, enz...)";

Overwegende dat het bestreden bijzonder plan van aanleg "Kern" aldus aan diverse gebiedsdelen ervan geen "gedetailleerde bestemming" geeft zoals bedoeld door voornoemd artikel 14 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, maar het invullen van deze gedetailleerde bestemming op het eerste gezicht overlaat aan een later door de gemeenteraad én de gemachtigde ambtenaar goed te keuren "inrichtingsplan" zoals bedoeld door artikel 1.10. van de stedenbouwkundige voorschriften; dat aldus het bijzonder plan van aanleg niet lijkt te voldoen aan de door voornoemd artikel 14 opgelegde vereiste de "gedetailleerde bestemming" van de verschillende gebiedsdelen ervan vast te leggen; dat het middel ernstig is;

Overwegende dat, wat de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde betreft, verzoekers op goede gronden laten gelden dat het bestreden bijzonder plan van aanleg met onteigeningsplan de realisatie van de onteigening van een gedeelte van hun respectievelijke eigendommen mogelijk maakt; dat dit door de verwerende partijen overigens niet wordt betwist; dat verzoekers hierdoor alleen reeds voldoende concreet aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het eerste bestreden besluit hen een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat is voldaan aan de door artikel 17, § 2, gestelde voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van het eerste bestreden besluit te bevelen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van 18 mei 1998 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening houdende goedkeuring van het wijzigingsplan van het bijzonder plan van aanleg "Kern" genaamd van de gemeente Hoeilaart, bestaande uit een plan van de bestaande toestand, een bestemmingsplan, stedenbouwkundige voorschriften en een onteigeningsplan met onteigeningstabel, tot wijziging van het bij koninklijk besluit van 5 juni 1956 goedgekeurd bijzonder plan van aanleg "Kern" genaamd, van de gemeente Hoeilaart, met uitsluiting van de met een blauwe rand omzoomde delen van het onteigeningsplan en de met een blauwe rand omzoomde teksten van de onteigeningstabel.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt voor het overige verworpen.

Artikel 3.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het geschorste besluit.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op dertien augustus 1900 negenennegentig, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M. VRINTS,	kamervoorzitter,
de HH.	J. BOVIN,	staatsraad,
	J. LUST,	staatsraad,
Mevr.	A. EYLENBOSCH,	toegevoegd griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

A. EYLENBOSCH. **M. VRINTS.**